
הנסים של הנביא מוחמד
Rasoulallah.net

גזע העץ מציית לנביא מוחמד עליו השלום

אבן עבאס בירך אותו אלוהים אמר : באחד הימים הגיע לנביא מוחמד עליו השלום גבר מבני עאמר שנהג לטפל ולרפא אנשים, ואמר לנביא מוחמד עליו השלום : « מוחמד, שמעתי שאתה אומר דברים, התרצה שארפא אותך?» אז זימן אותו הנביא עליו השלום אליו ואמר לו : התרצה שאני ארפא אותך? ענה האיש בחיוב. ובסביבה היו עצים ודקלים. אז קרא הנביא מוחמד לגזע עץ מהם, והגזע התקרב אליהם, פעם כשהוא כורע ופעם כשהוא מתרומם עד שהגיע לנביא מוחמד עליו השלום ועמד בפניו. אז ציווה עליו הנביא עליו השלום לחזור למקומו והוא חזר. הגבר מבני עאמר אמר : «נשבע אני באלוהים שלא אחשוד בדבריך לעולם בכל אשר תגיד!»

היחצות הירח במכה

הכופרים במכה בקשו מהנביא מוחמד עליו השלום להראות להם נס כדי שיאמינו לו, הנביא מוחמד תפילת אלוהים עליו וברכתו לשלום נענה להם והורה לירח להיחצות ולהתפצל לשני חצאים .

אנש בן מאלק סיפר כי העם במכה ראה את היחצות הירח , אולם הם עמדו על דעתם , ולא האמינו לנביא מוחמד עליו השלום, ואף האשימו אותו בכישוף .

שיח> אלח>טאבי אמר :» הנס של היחצות הירח נחשב לנס הגדול ביותר של אחד הנביאים, כי הוא קשור לכוח הבלתי נשלט על ידי בני האדם».

אלוהים אישר גם הוא את האירוע בקוראן הקדוש, באומרו :» יום הדין התקרב והירח נחצה « (סורת הירח : 1) .

עבד אללה בן מסעוד אמר : « הירח נחצה לשניים מול עינינו ועיני העם במכה, אז ראינו חצי מעבר להר וחצי בפני ההר, הנביא אמר לנו הֵעידו על הנס הזה».

מספר רב של מחקרים מודרניים במערב גילו כי בירח יש סימן של היבקעות . זה מעיד על הצדק של הנביא מוחמד, ועל אמיתה של התרחשות זו .

הר אוחוד רועש ורוטט לרגלי הנביא מוחמד עליו השלום

השמעת על דומם שאוהב? או מרגיש או מביע את רגשותיו? זה אכן הגיוני וריאלי שאדם יאהב קיר ליופיו או ייחודו אך כמה נתפלא אם נשמע על קיר שאהב בן אדם מסוים או הביע את רגשותיו כלפיו!

עלי בן אבי טאלב ירצהו אלוהים אמר : « לאחר קרב אוחוד התרחקו האנשים מהר אוחוד ולא ביקרו בו משום שרבים מהמוסלמים ושבעים מהצדיקים חברי הנביא מוחמד עליו השלום נפלו בו כחללים. באחד הימים, עלה הנביא מוחמד עליו השלום להר אוחוד ואיתו הלכו אבו בקר,עומר ועות>מן (ובגרסה אחרת

עומר ועלי). וכשאנחנו עומדים על ההר רעש ההר ורטט. אז, הנביא מוחמד עליו השלום חייך והרים את רגלו והכה בה קלות את ההר ואמר : עמוד דום! «

מדוע רעש ההר ומדוע עמד דום לאחר המכה הקלה מרגלו של הנביא מוחמד עליו השלום? כאשר הרגיש ההר ברגליו של הנביא מוחמד עליו השלום דורכות עליו התרגש ורעש מאהבה. כמו שנאמר בשירה על מפגשם של האוהבים המרטיט את לבבותיהם...כך נרגש ההר ממפגשו עם האהוב הנביא מוחמד עליו השלום.

געגועיו של גזע הדקל לנביא מוחמד עליו השלום

הנביא מוחמד עליו השלום נהג לעמוד על גדם עץ הדקל בזמן שרצה לנאום במתפללים המוסלמים. ולאחר שהציבו המוסלמים במה (מִנְבַּר) במקום, נטש הנביא עליו השלום את הגדם ועמד על ה מִנְבַּר ונאם במתפללים. לפתע, נשמע קול בכי שמקורו מגדם העץ שהתחיל לבכות ולילל, ושמעו אותו כל האנשים במסגד.

הנביא מוחמד עליו השלום, ירד מהבמה, התקרב לגדם,חיבק אותו לחיקו ואמר : הירגע גדם, הירגע..אם תרצה אשתול אותך מחדש עד שתפרח ותגדל להיות עץ שיאכלו את פירותיו עד אחרית הימים או אקבור אותך ותהיה לצידי בעולם הבא. ואז ענה הגדם : קבור אותי ואהיה לצידך בעולם הבא.

אנש בן מאלק ירצהו אלוהים אמר : «כאשר נפטר הנביא מוחמד עליו השלום אמרנו : שליח אלוהים..נהגת לנאום מעל גדם עץ שהתגעגע אליך אחרי שעזבתהו, ועל אחת אנחנו כמה וכמה ..לאחר שעזבתנו..הלא תתגעגע אליך הלבבות?»

מפלאי הקוראן

קשר האחווה בין הנביא לבני עם

הקוראן הקדוש הוא הנס המפליא של דת האיסלאם, הפלא שהקוראן שאוב מהנס הבלשני בו, אחד הנסים אלה, זה שהקוראן נהג להשתמש במילה אח ככינוי לנביא כשהפסוקים מדברים על הנביא והמקום שנלח בו, הקוראן מגדיר אותו כאח להם. וכשמדבר הקוראן על הנביא ובני עמו שסירבו להיענות לשליחות שלו הוא זוכר שם העיר או המקום. בסורת א-שועראא' (המשוררים), אללה ישתבח שמו מזכיר לנו כמה סיפורים מהנביאים שהוא שלח לבני האדם. אם נשים לב למילים נוכל לראות שלפני שאללה מזכיר את שמו של הנביא, תמצא שמוזכר קודם לכן התואר אח . וכך הם מוזכרים :

«כאשר אמר להם אחיהם נוח, האם אתם לא יראים אללה?» (סורת אש-שועראא : 106) .

«כאשר אמר להם אחיהם הוּד, האם אתם לא יראים אללה?» (סורת אש-שועראא : 124) .

«כאשר אמר להם אחיהם סאליח, האם אתם לא יראים אללה?» (סורת אש-שועראא : 142) .

«כאשר אמר להם אחיהם לוט, האם אתם לא יראים אללה?» (סורת אש-שועראא : 161) .

אולם כשהפסוק מדבר על המקום, הפסוק לא מגדיר הנביא לאח להם, למשל כאשר שמו של הנביא שֻׁעַייבּ מוזכר, כתוב :

«כאשר אמר להם שועייב, האם אתם לא יראים אללה?» (סורת אש-שועראא : 177) .

מדוע כל שאר הנביאים קיבלו את התיאור של «אחיהם» ואילו הנביא שֻׁעַייבּ לא?

הרי הפסוק : «ואל מדיין [שלחנו] את אחיהם שֻׁעַייבּ», כבר מופיע בקוראן בשלוש מקומות אחרים (סורת אל-אעראף : 85 – סורת הוד : 84 – סורת העכביש : 36).

ובכן, על מנת לענות על השאלה עלינו לבחון את העיר מדיין כפי שהיא מוזכרת בקוראן. ישנם שני שמות שהקוראן מזכיר ביחס למדיין :

מַדְיַן : שמה של העיר מדיין, המילה הזאת מופיעה 10 פעמים בקוראן.

אַסְחָאבּ אַלְ אַיְכַּה : «אנשי אל אַיְכַּה» מופיע 4 פעמים בקוראן. מקובל לתרגם את השם אַיְכַּה כיער עבות והוא מזוהה עם העץ הענק שהם נהגו לסגוד לו.

וכך, כאשר הנושא המדובר הוא המקום, השם המוזכר לעיר הוא מַדְיַן. וכאשר הנושא המדובר הוא האנשים, השם המוזכר לעיר הוא אַסְחָאבּ אַלְ אַיְכַּה.

ומה הנושא המוזכר בסורת אש-שועראא' שבה המילה «אחיהם» לא מופיעה לגבי שועייב?

«הכחישו אנשי אל אַיְכַּה את השליחים» (סורת אש-שועראא' : 167) . כאשר אללה ישתבח שמו מזכיר את המקום (כמו שראינו למעלה), אז הוא אומר : «אחיהם». אולם כאשר הוא מזכיר את הזהות הדתית שלהם, הוא לא מזכיר את התיאור «אחיהם», למרות שמדובר באותו המקום, באותם האנשים ואף באותם קשרי דם. שועייב עליו השלום אולי אחיהם בעקבות קשרי הדם, אך הוא לא אחיהם לאמונה מכיוון שהם לא נמצאים על אותה הדת.

הנסים של הנביא מוחמד

